

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

25 EYLÜL ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/39 No: 630
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Selahattin Demirtaş, tahliye olacakken
aynı davadan tekrar soruşturma açılarak yeniden tutuklandı.

SONBAHAR HİKAYELERİ

"Ben ettim, sen etme"

Hava ısıyordu... Sevişirken partnerine attığın zararsız ısırtıklar gibiydi bu. Sortlu bacaklarından giriyor, belinin iki yanından sırtına tırmanıyor ve onu ürpertiyordu.. "Hi-Hi" diye istemsizce kikirledi.. Çünkü boynundan çok huylanırdı.. Ürperti bi an için sırtından boynuna sırayınca hihideydi.

Bu hihişme simitsinin gözünden kaçıyordu.. Seks ile ürperten bir erkeğin neşesini tanırdı.. Az sonra cenabet olacak adamların çıkaracağı türden, dudaklardaki daha önce hiç karşılaşmadığımız kasları, çalıştıran ve ağzımızın her zamankinden farklı bükülmesine neden olan tarzda bir sestti..

İleri atıldı simitci.. Kendinden emin ve biraz öfkeliydi.. Veya öfkeli olmak üzereydi.. Ciddiyet vardı ileri atılışında.. "Simit alacaksan bir an önce alsan iyi olur," dedi.. "Almayacağım," dedi Sonbahar Sortlusu "Evdem yedim de sıktım"..

"Güzel... Çünkü az sonra cenabet olduğunda simitlerime dokundurtmam.. Mırdar edersin," dedi simitci.. Rahatlamıştı.. Fırından yeni çıkmış simitleri sanki zevince eğitilmiş atıyorlardı.. Simitler de rahatlamıştı.. Simitler de candı.. Gergin bir simit kuyusu gibi olurdu.. Psikolojik olarak iyi durumda olan simit ise gevrek ve çok güzel olurdu.. Müşteriye kayış gibi simiti veremezdi.. Bi daha almaz

"Müşteri bi daha almaz!" kafasının içinde bağırıyordu bunu.. Sonbahar Sortlusu duymadı, yürümeye devam etmiş, simitsiği geçmişti.. Ürpertileyle yürüyor, evin sıcaklığına bir an önce varmayı umuyordu..

Ama simitsinin coşkusu geçmemişti.. Kosarak yetmişti sortluğa.. Belki çoktan cenabet olmuştu bile, belki olmamıştı, kimin umurundaydı! Tuttu omzundan Sortlunun belki de cenabet olan omzundan tuttu.. Kendine sevirdi.. Sonra diğer omzunu da yakaladı.. Eğer diğer omuz cenabetse bu da cenabet olmaydı.. Veya değilse ikisi birden yanı.. Ama öf! Bunları düşünerek vakit kaybetmek istemiyordu.. İki omzundan yakaladığı bu belki cenabet, belki düz sortluğa, müşterinin hangi koşullarda simiti alacağını haykırmak istiyordu.. Göz göze bi süre kaldılar..

Neden sonra kendini toparlayabildiğinde "HAMLAMISIM!" diye haykırdı.. Sonbahar Sortlusu ise, sahibinin kucagından kurtulmaya çalışan ufak bi kedi gibi olan omuzlarını simitsinin susam ve un ile övülenmiş gövdesiyle rinden kurtarmaya çalışıyordu.. Başaramıyordu ama sabırlıydı.. Bu sabırlı o'nu ısıtmış ve üşümesi geçmişti.. Eve gitmek istemiyordu artık.. Çünkü bu gövdesi avuçların içinde kendisini evinde gibi hissediyordu..

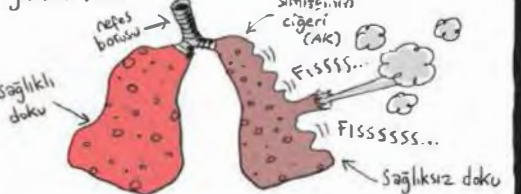
"Hayır.. Hiç de ham değilsin bence," diye avutmak istedi simitsiği.. Ama sonra vazgeçti.. Çünkü avutursa simitci ellerini sekecekti ve aynı soğuk yalnızlığına geri dönecekti.. Bu sıcak avuçları olabildiğince fazla vücudunda tutmak istiyordu.. Bunun için simitsinin avutulmamış halini uzun süre muhafazası gerekiyordu.. Kolay değildi, ama iki kişi belki başarabiliyorlardı.. Simitci ve Sortlu..

"Bana yardım eder misin?" diye kafasını uzatıp gizlice fısıldadı simitciye..

"Bu ciğerlerle mi!?" ağılıyordu simitci.. Ağlıyor ve sortluğa omuzlarından sallıyordu.. Sortlunun artık omuzlarını kendisi sallaması da gerekmiyordu böylelikle..

"Çok güzel böyle devam," diye fısıldama ya devam etti.. Simitci sallıyor, sortlu fısıldıyordu.. "Yoo," diye düşündü sortlu "Ben fısıldamıyorum artık.. Fısıldayacağımı fısıldadım bitti.. Bu fısıldama benden gelmiyor..," endişelenmişti sortlu.. Meraklı gözleri etrafı ararken

"Boşuna arama, fısıltı bendem geliyordu," dedi simitci.. Anı koşu yüzünde ciğeri aşırı şişip inmiş ve delinmişti.. Simitcinin delinmiş ciğeri fısıltıyla sönüyordu..

Simitci düşmemek için sıkı sıkı tutunmuştu sortlunun omuzlarına.. Cenabet yarın keditlere tutunmuş bir masal kanramanı gibiydi bu haliyle.. "Ne asil," diye düşündü sortlu.. Şimdiye kadar avuçları için kullandığı bu insan, artık karakterinin her yönüyle kendini ortaya koymuş, dev bir edebiyat eseri gibi yaprak yaprak önünde duruyordu..

Düşmemek için sıkı sıkı tuttuğu omuzların içinde ısınan sortlu, geçirdiği bu mutlu dakikaların elbet sonunun geleceğini biliyordu.. Ama ne kadar bilsen de tam olarak kendini hazırlamıyordun böyle şeylere.. Simitcinin yerde ki cansız bedenine bakarken saniyeler, dakikalar içinde geçen anıların birkez daha içinden geçirdi.. Son bi kez simitsinin eğilip avuçlarını kontrol etti.. Soğuktular.. Hava da soğuktu.. Hatta resmen ısıyordu hava.. Ama bu sevişmelerin ısırtığı gibiydi.. Ürpertili bir ısırtıktı.. Cenazenin yanında ürpermesi hoş kaamaya bilirdi.. Zaten bi hayli üşümüştü de.. Hızla uzaklaşırken "Katil" diye bağırıldılar arkasından.. "Yakalayın," diye bağırıldılar.. Koştular peşinden.. Tabancayla ateş ettiler.. Ve en sonunda dört yerinden vurulunca durdurabildiler..

Evet dostlar, Sonbahar Sortlusuyla simitsinin hikayesi burada bitti.. Onlarınki çok yoğun çok konsantre bir dostluktu.. Saniyelerin içine seneleri soktular.. Saniyelerin içine askerlik, dünlük soktular.. Mikro zamanda ekmeklerini bölüştüler karınlarını doyurdular.. Uzun lafın kısası; dostluk çok güzel bir şey.. Ama

dostluktan daha güzel olan şeyler de var.. Onlar da başka bir yazının konusu sevgili okurlar.. Sizi çok seviyorum.. -BİTTİ-

Bezons

Kıyamet kopsun da bari bir değişiklik olsun ya. Büyük baydım kendi adıma. Zaten kıyamet geldi zaten de neyse... Öyle bir baymak ki hiçbir şey yapmak istemiyorum, yataktan kalkmak istemiyorum.

Kalktığım zaman duşa

@kaansezyum giriyorum sonra tekrar yatak. Gece sabahlara kadar alkol içiyorum, leş gibiyim. Zaten sabah kalkmak haram gibi bir şey. Sokakta insanlara bakıyorum sürekli. Instagram'da saatler geçiriyorum. İşin tuhafı geçirdikçe de daha çok sinirleniyorum insanlara. Herkes bi şeyler yaşıyor ya. Bi mal değneği benim herhalde kös kös oturan. İmrendiğimiz hayatları yaşıyor millet. Hal böyle olunca kurulum sihribazı açılıyor içimde. Herkese kızıyorum, çalışanlara, tatildekilere, gezenlere, spor yapanlara... E öyle olunca aslında hayata sinirlenmiş gibi oluyorum. Instagram içimdeki yaşam isteğini paslandırıyor galiba.

İstanbul'un büyük ihtimalle en güzel yerlerinden birinde oturuyorum. Başka kaldığım yerde kalsa başka bir şey istemez ama o da sıkıyor beni. Öfleyip püfleyip camdan ona buna bakıyorum. Evin köşesinde bir ev var, herkes orada selfi

çektiriyor. Ben de onları videoya çekip kendi kendime söyleniyorum. Tam bir olumsuz bireyim. #BadVibesOnly

Instagram'da takip ettiğim bir kız var, kızın daha kötü bir havada görüntüsü yok. Kızımız Türk ama hop Güney Amerika'da, hop İtalya'da Capri'de, Hop Paris'te, Hop New York'ta, hop Burning Man'de (Zaten her sene gidiyor), hop hiç adını bilmediğim yerlerde kendisine kristallerden, aromatik yağlardan kürler uyguluyor, hop birden Ibiza'da dj'lerin arkasında. Kah acayip eski klasik bir spor arabanın direksiyonunda, kah damardan serumlu merumlu bi sağlık kampında, zart birden bir özel jetin içinde...Valla dünyayı kızın storilerinden geziyorum. Çok da mutluyum ama arada bir sinir basıyor. Bu insanlar bu kadar çalışmamak için ne iş yapıyor? Belki de durumu vardır, helal olsun valla güzel de geziyor.

Salonda sızıyorum her gece. İnsan gibi başlasam bir güne insan gibi bitireceğim, insan gibi biten gün de ertesi sabah insan gibi başlayacak ama neredeee? Hiçbir şeye motivasyonum yok. Normalde 25 dakikada yapacağım işleri geciktiriyorum, sürekli olumsuz olumsuz konuşuyorum. Eskiden gybet yapmam, kimsenin arkasından konuşmazdım o da bitti. Sürekli birilerini gömerken buluyorum kendimi. Sinirli sinirli ortak Twitter akli gibiyim neredeyse. Hiçbir

şeyi sevmiyorum, hiçbir şeyi de beğenmiyorum neredeyse. Birkaç arkadaşım var, onlar da aradıklarında açmıyorum telefonumu nedense. Giderek daha da kendi kendime homurdanırken buluyorum kendimi.

Yemek memek işleri de dağıttı. Kilo aldım hayatımda ilk kez. Göbeğim çıktı. 40 yaşına kadar sıska birisi olup sonra göbeğinizin çıkması öyle koyuyor ki anlatamam. Alışık olmadığım bir durum. İlk kez her zaman bol gelen kıyafetlerim dar gelmeye başlıyor. Zaten leş gibi giyiniyordum, şimdi iyice dar giyen yaşlı bir pank gibi oldum. Ha bir de sağlıksız beslendiğimi söylemiş miydim?

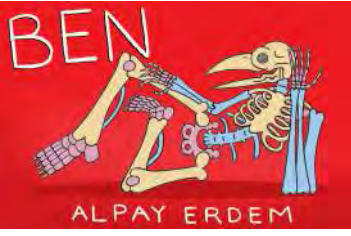
Sigaraya da başladım. Geceleri fosur fosur sigara içiyorum b*k varmış gibi. Leş gibi de kokuyor üstüm başım. Milletin sigarayı bıraktığı yaşta sigaraya başlıyorum tam bir denyoyum...

İnsanları çekemiyorum, herkese kızıyorum. Hiçbir şekilde çalışmadan iş yapmaya çalışıyorum. Böyle giderse çok güzel bir gelecek bekliyor beni. Hazır havalarda da soğudu iyice cacığa bağlarım herhalde.

Neyse haftaya toplanırım. Bu gece içmiyorum, çalışıp erken kalkacağım. Şimdi de gidip kıyafetlerimi yıkayayım, bir de salonu süpürüp silsem tamam bu iş. Arada biraz da plank yaparım.

Hadi baays.

Merhaba.
Bir keresinde de Antalya'da otobüse binmiş, gideceğim yere doğru gidiyordum öyle. Derken otobüste bir patırtı koptu. Yaşları da olan turist bir çift, yanlışlıkla çantalarını bizim bir hödüğün çantasının üzerine koymuşlar. Hah, şimdi hatırladım, havalimanından binmiştik otobüse doğru. Yazarken hatırlamak adlı eser. Zaten bir yerde de niçin yazıyoruz. Hatırlamak, hatırlatmak için değil mi, a gönül dostları. Hödük coştı, vay stupid'ler, vay fuck off'lar. Hödüğü de görseniz tam hödük. İri yapılı davulun teki. İngilizce de biliyor. Belli ki yabancı memleket işçisi. Ama işte hödük mü, bizim hödük. Hödük de neyse. Yazdıkça soğudum kelimeden. Düşünün ben burada kelimesinden soğudum, kendisiyle aynı otobüs içindeyim. "Güzel kardeşim benim" dedim, "böyle mi tepki gösterilir, bilemeyebilir, bir yanlışlık yapmış olabilir, olmaya dabilir, noluyo lan" dedim. "Ne diyorsun lan sen" dedi. Dedim "in aşaa, ben senin gibilere laf anlatmıyorum artık, in lan aşaa" dedim. Şaşırdı, "beni mi dövücen lan sen" dedi. Dedim "in aşaa, bak ben iniyorum". Durdu otobüs, kapı açıldı, biz indik aşağı. Şöföre de dedim ki, "bir süre hareket etme, meseleyi hemen çözüyorum". Bu terbiyesiz kişi hemen üzerime atladı. Davranacağını bildiğim için, çünkü korkaklar önce davranır, pozisyonumu anında aldım, bileğinden yakaladığım gibi ters çevirip tepesine bindim. Zamanında uzak doğu sporlarıyla da ilgilendiğim için, biliyoruz da yani yapıyoruz bu hareketleri. Etkisiz hale getirdim lavuğu, ve acı da çektiyorum. "Ahh, bırak" diyor usul usul. Dedim "ben seni bırakacağım, bırakacağım ama önce bir özür dile bakalım şu insanlardan" dedim. Bu arada da tam teslim olmadı, yolunu bulup sıyrılmaya çalışıyor, her sıyrılmaya çalıştığında iyice abanıyorum bileğe. "Özür dilerim" dedi. Dedim "öyle yook, ingilizce dileyecaksin, nasıl ki ingilizce stupid demeyi biliyorsun, apologize'ları da bileceksin a yrraam" dedim. O anda ağzımdan öyle bir küfür de kaçtı, kavgadır en nihayetinde, mutlaka kaçır. Güzeelce uzun uzun özür diledi. Turist bey amcayla hanım abla, "no necessary" gibi şeyler diyorlar ama mutlu oldular bence o anlarda. Otobüsteki herkesler de mutlu oldu. Herkesin yapmak istediği şeyi ben yaptım o anda. Dedim "bu daly.rağın çantasını da atın aşaa". Ağzım bir kez bozuldu ya, artık akıyor gidiyor öyle sözler ağzımdan. Çantasını da attılar aşağı. Dedim "sen bu otobüsle devam etmeyeceksin yola, önce insan olacaksın" dedim. Bir de "yörrüü" diye kıcına da tekme vurdum. Bir de arkasından "sıee"yi de çekince otobüs patladı artık. Bir alkış koptu, o alkış anlatamam size. En çok da şoför alkışlıyor. Bu da böyle bir anımdır. Dur daha bitmedi anı. Bağlıyorum. Ben otobüse krallar gibi döndüm. Ne tebrik ne tebrik. Turist bey amca çantasından çikolata çıkardı, bütün otobüse dağıttı. Hayranlık dolu bakışlar arasında gittim gideceğim yere kadar öyle. Efsane bir gündü.

Bir keresinde de Marmaris'te, koylardan bir koyda, tekneyle geziyorum öyle. Güzeelce gezdim öyle, limana yanaşıyorum artık, baktım bir adam yüzüyor tekneye doğru. Şuursuz yüzüyor ama. Pervaneye kendini kaptırdı kaptıracak. Kelebekleme stili yüzüyor hem de. Manyak mıdır nedir. İyice yanaşınca, dayanamadım artık, "napıyorsun ya sen" dedim, "kelebek adam" dedim, "pervaneye kaptıracaksın kendini, sana üzülmem de, benim başımı ağrıtacaksın, o olacak" dedim. "Kelebek adam ne demek lan" dedi. Aşağıdan konuşuyor benimle öyle. "O kadar şey söyledim, kelebek adam'ı mı duydun" dedim. "Kelebek adam'ı duydum, noluca lan" dedi. Dedim "bak, lan'lı lun'lu konuşma benimle, alırım bak senin aklını" dedim. "Sen kimin aklını alıyorsun, kelebek adam demek haa" dedi. "Dur ben öbür taraftan yüzeyim geleyim de, kim kimin aklını alıyormuş, kimmiş kelebek, bir görelim bakalım" dedi. "Lan" dedim "yürü git, kelebek halinle bana racon mu kesiyosun, sıee" dedim. Yalnız denizde yüzen adama da tekneden "sıee" çekmek çok zevkli, onu da söyleyeyim bak ben size. Tabii şimdi herkesin de teknesi olmadığı için bazı şeyleri de... yani size şöyle söyleyeyim, "anlayamazsınız". Neyse, bu lavuk kaptırdı gidiyor öbür taraftan karaya doğru. Hala kelebek yüzüyor ama. Basabildiğim kadar damarına basmaktan da geri kalmadım bu arada. "Lan" diyorum, "düzgün yüz, kelebek yüzme, mına koduğum kelebeği seni" diyorum adama. Çıldırdı. Ara ara öfkeden kıpkırmızı olup geri dönüyor, sonra yeniden sahile doğru yüzmeye başlıyor. Normalde limana yanaşacaktım fakat bu olaydan sonra yeniden denize açılmaya karar verdim. Bir adacık arkasına tekne demirleyip, bira içtim. Gece sahile yanaştım. Bu arada jandarmayı da aradım. Jandarma zaten benim kanka. Zaten ben jandarmaya güvenmesem, o kadar da coşamazdım. Limana yanaştım, baktım kelebek melek yok. Sormuş ama beni. Bayağı dört dönmüş, kıvrılmış oralarda. En az dört saat beklemiş beni, sonra da başına güneş geçmiş, gitmiş zaten. Gece de teyakkuzdaydım. Gelmedi ama. Belli ki terk etmiş bölgeyi. Bu da böyle başka türlü bir anımdır.

"HİKAYECİ"

27 Eylül Cuma / Mecidiyeköy Artmera / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 217 02 03
28 Eylül Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

CEM GÜVENTÜRK

Umutumuz Şaban 1979 yapımı bir
Kartal Tibet filmi. Uğur Film'in yanı

Memduh Ün'ün yapımcılığında gerçekleştirilen filmin kahramanı
Kemal Sunal'ın canlandığı ne bok yiyeceği belli olmayan
Ringo. Ringo'ya İstanbul'da ölen amcasının kahvesi miras kalır.
Ringo izlediği filmlerinin etkisiyle kendisini kovboy zanneden bir
antisosyaldır. Toplum içinde nasıl davranacağını da ancak sığır çobanı
kadar bilmekte, girdiği ortama rahatsızlık vermekte, bazen işten
kovulmakta bazen de Düzce-İstanbul otobüsünden aşağı atılmaktadır
ki Düzce-İstanbul otobüsünden bile medeniyetsizliği yüzünden atılan
bir adam; değil kızınıza damat, kapınıza komşu; aklınıza fikir olarak
bile gelsin istemezsiniz, istememelisiniz.

Çarpık kentleşme ve kontrolsüz göçle şehrin kıymetli arazilerini
işgal eden bir gecekondu mahallesi; tapu falan hak getire, mahallenin
muhtarından aldığı çıkma inşaat malzemeleriyle evlerini yapmış, tapu
tahsis belgesi elde edecekleri bir belediye seçimi beklemektedir.
Ancak keriz gibi, gecekonduarının hazine arazisi yerine şahsi mülk
üzerine yaptıkları için belediyenin de elinden bir şey gelmez. Turgut
Özatay ise arazisi üzerinde İstanbul'a yaraşır, harika bir toplu konut
projesi planlamaktadır. Projede her biri 18 katlı 600 blok olduğuna
göre basbayağı kırk bin kişilik bir konut projesinden bahsediyoruz
arkadaşlar. Fikir vermesi açısından: Ataköy 1, 2, 3, 4 ve 5. kısımlarda ki
toplam konut sayısı 7.249, Turgut Özatay'ın yapmak istediği toplam
konut sayısıysa, kat başına dört daireden 43.200.

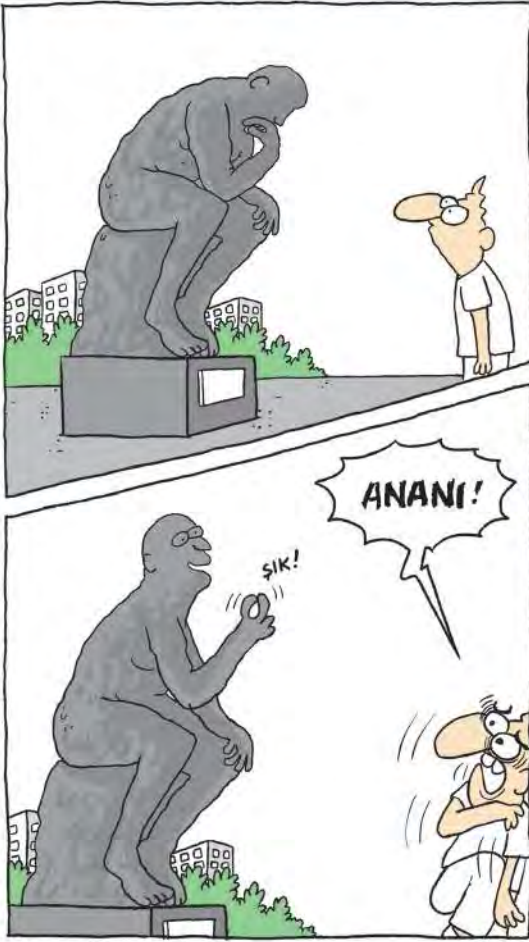
Üstelik Turgut Özatay'ın projeden kazanmayı planladığı para 900
milyon lira. 1979 yılının serbest döviz kuruyla sadece 25 milyon
dolar. Eğer dolardaki enflasyonu da hesaplarsak; bugünün parasıyla
yaklaşık 75 milyon dolar. İlk bakışta çok gözükebilir ama en az 43
bin konut yapacak ve 75 milyon dolar kazanacak. Yani daire başı kâr
1750 dolar. Adam resmen fakir babası arkadaşlar, daire başına 1750
dolar kârla ev yapan müteahhitin heykelini dikerler be. Hadi 1979'un
900 milyonunu dolara değil de altına çevirelim: 110 bin ons altın
eder, o da bugün 165 milyon dolara denk gelir, böl 43 bin daireye,
daire başı kâr 3800 dolar. Yine hiçbir şey değil.

Bakın bir tarafta piyasa fiyatının iki katına inşaat malzemesi satın alıp
şahıs arazisinde tapusuz gecekonduarında oturanlar var diğer tarafta
da yapım maliyetinin üzerine sadece 1750 dolar kâr koyan Turgut
Özatay. Üstelik Turgut abimiz mahalle halkına, tapusu kendisine
ait arsaya kondurdukları evlerini tahliye etmeleri için hiç zorunda
olmadığı hâlde 50 bin lira para veriyor ki o da aynı hesaplama bugünün
10 bin dolarına yakın bir şey yapar. Yahu Turgut Özatay abimizin
canlandığı Muhteşem Bey, resmen ismiyle müsemma muhteşem
bir insan.

Ama artık mahallelinin aklına kim giriyorsa bu şahane teklifi kabul
etmiyorlar. Tabii aslında mahallenin kahvecisi Ringo da mahalleliyi
gaza getirmiş olabilir zira mahalle toplu konut olursa kim gelecek
Ringo'nun kahvesine? Bu arada Ringo'ya kahve resmi yolla
miras kaldığına göre Ringo'nun tapusu var şerefsizin tuzu kuru
anlayacağınız. Yarın öbür gün jandarma gelip milletin evini ocağını
yıkısa o on bin doları da alamayacaklar ama Ringo Bey'in nasılsa
tapusu cebinde. Dahası Ringo, Muhteşem bey'den aldığı 2 milyon
lirayı (bugün 370 bin dolar yapar) mahalleliye dağıtıp üstüne bir de
okul yaptırıyor. Oğlum öyle kafana göre okul mu yapılır? Milli Eğitim
Bakanlığına gideceksin, izin alacaksın, proje isteyeceksin. Ama yok.
Adamın her işi yanlış.

Filmin devamını biliyorsunuz, Ringo Muhteşem Bey'in şımarık kızını
tavlıyor. O kız da gerçek bir mal. Kızım adam kendisini kovboy
zannediyor lan, bu adamla yuva mı kurulur? Ringo ve kızın ilişkisi film
bittikten sonra nasıl devam eder dersiniz? Valla ben en fazla iki ay
veriyorum. O avanak kız iki ayda kendine gelir, "Ne yapıyorum ulan
ben, Saint Joseph mezunu kızım, Adnan hocacılara sardırın kerizler
gibi kendini kovboy zanneden malın tekiyle evlendim," diyerek
dakikasında boşar Ringo'yu. Hayatın doğal akışının bu yönde olması
lâzım çünkü.

Ama hepsinden kötüsü, Turgut Özatay abimizin canlandığı ismiyle
müsemma karakter Muhteşem Bey'in (daire başı kâr taş çatlasın
3000 dolar olduğuna göre) dar gelirli vatandaşlar için planladığı
çağdaş, kente yaraşır toplu konut projesi suya düşer, İstanbul
megaköy olma yolunda bir adım daha ilerler. Kınıyorum Ringo'yu.

19.YY. İSTANBUL.

"kendimi
durduracağım"
değilim"

Fırat Budacı

YAZIYOR...

Arkadaş arkadaşşa öpücük atar mı? İşte Ertan Tufan'ın aklındaki -sosyoloji, psikoloji, antropoloji bilimlerinin henüz kendisine yardım edemediği- dev soru bu. Bu sorunun cevabı farklı kaynaklar tarafından farklı gerekçelerle, "ne var bunda"dan, "resmen asılıyor" a uzanan bir skalada değişkenlik gösteriyor. Gizem'in çok eski dostu olduğunu

iddia ettiği Taylan'la bol kahkahalı, bol öpücüklü mesajları, normalde rahat bir insan olan Ertan Tufan'ı büyük bir hızla ilkel bir coğrafyaya itiyor. Bir zamanlar, "Hahahaha kıskançlık özgüvensizlik belirtisidir yapmayın böyle şeyler..." diye etrafına dersler veren Ertan Tufan, bugünlerde, "Ya bir adam bir kadına öpücük atıyorsa..." diye başlayan -şimdi burada yazmamın uygun olmadığı- utanç verici kelimelerle devam eden çıkışlar yapıyor. Ertan, zamanla kıskançlık dozunu o kadar arttırıyor ki, başlarda kıskanılmanın hazzıyla oyalanan Gizem için ilişki yavaş yavaş çekilmez bir hal almaya başlıyor. Aslında gidişat modern dünyanın kurallarına uygun. Gizem, Taylan'ın bazı mesajlarını yüksek sesle Ertan'a okuyor, Taylan'ın paylaştığı videoları Ertan'a zorla seyrettirmeye çalışıyor ve en önemlisi Taylan'ın "çok farklı biri" olduğunu söylüyor. Saklı gizli herhangi bir şey yok ortada. Yine de eski arkadaşlar arasında yaşanan bu bol emoji yoğunluğu Ertan'ın canını sıkıyor. Çünkü Ertan, eski arkadaşların kavuşmasından aniden dev sevişmeler çıkabileceğine inanan bir hayal gücüne sahip. Kahkahalı ve öpücüklü emoji, bu hayal edilen arzu dolu sevişmenin sevimli bir fragmanıdır belki de. Neden olmasın? O yuvarlak sarı minik kafadan uzanan dudak niçin Gizem'in dudaklarında hayat bulmasın?

Olaylar çok hızlı geliyor. Kavgalar, başka bazı eski olayları da içine alarak hakaretlere varan sözlü şiddet gösterilerine dönüşmeye başlıyor. Gittikçe artan sıklıkta kıskançlık krizlerine girmeye başlayan Ertan Tufan, Gizem tarafından terk ediliyor. Bu tip durumlarda yenilen taraf, haklı olduğunu ispat için belge arar. Hiç kimse sebep olduğu bir yıkımın saçma sapan kurgular yüzünden gerçekleşmiş olduğunu kabul etmek istemez. İlişkinin bitişiyle, zaten takip konusunda epey tecrübe kazanmış olan Ertan, ayrılık mağduru insanların akıl danışabileceği kadar yetkin bir stalk duayenine dönüşüyor. O dönem, Instagram hikayeler

dünyasında hiçbir insan, kırmızı halkayla çevrili kafalara Ertan kadar çok basmamıştır. Gizem'in kafası en solda kızırır kızarmaz basıp izliyor, şirket izlenmiş Gizem'i sağa atınca derhal peşinden gidiyor, en sağda yakaladığı Gizem'in kafasına tekrar tekrar basarak adeta onu ezmek istiyor. Sadece Gizem'in değil, Gizem'in arkadaşlarının kafaları, tabi ki Taylan'ın kafası ve hatta Taylan'ın arkadaşlarının kafaları bile Ertan'ın sağ başparmağından kaçamıyor. Hayatın neşeli anlarını paylaştığımız Instagram, Ertan yüzünden trajik bir hikâyeye dönüşüyor. Gizem'in engelleme kararı alan parmağı, her izlenme listesinin şampiyonu olan Ertan'ın profiline doğru büyük bir hızla yaklaşıyor.

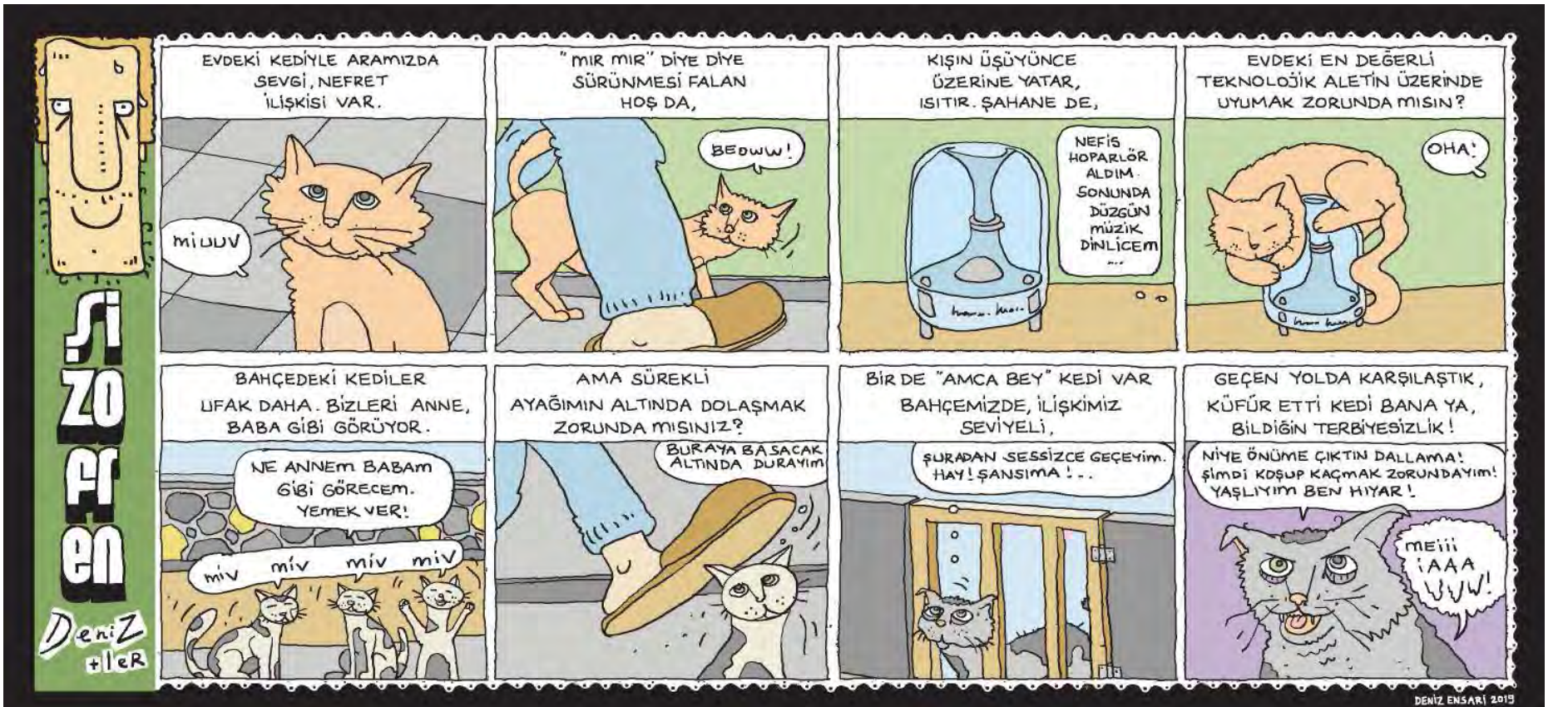
Önce Instagram'da sonra Facebook'ta engellendi Ertan Tufan. Bir cumartesi günü, arama çubuğuna "Instagram'da engellend..." yazdığı anda, Google tarafından tamamlandı: "iğimi nasıl anlarım". Google'ın bir tarafı eksilmiş insanları tamamlaması nazik bir destek olarak da okunabilir, ama Ertan Tufan için Gizem'in ortadan kayboluşu, takip hastalığına büyüteceği geniş bir boşluğa düşmesinden başka bir şey değil. İlerleyen günlerde, Google'ın bile tamamlayamadığı akıl almaz şeyler de yazacaktı arama çubuğuna. Fakat bu hikâyenin yazarı olarak, insanlık onuru adına bunlardan bahsetmeyeceğim. Hatta, Ertan Tufan'ın şahsında, bütün stalk mağduru kardeşlerime arama geçmişlerinden utanmamalarını salık vereceğim. İnsanın bu tür hastalıklı takiplerden aslında gizli bir haz alıyor olmasında ve içinde bulunduğu durumu, senaryosunu bekleyen bir detektif gibi dramatik hale getirmesinde ne tür bir sakinca olabilir? Şu sıkıcı hayatta tansiyonu yüksek anlar yaşamaya herkesin hakkı vardır. Elbette Ertan Tufan gibi abartmadığınız sürece...

Abarttı Ertan Tufan. Taylan'ın açık Instagram hesabının bir anda gizliye dönüştüğü gün (Ertan'a bakılırsa bunu Taylan'dan kesin Gizem istemişti) Taylan'la Gizem'in sevgili olduklarına neredeyse emin oldu. Ertan, eski sevgilisinden hiçbir sinyal alamadığı o günlerde, bütün senaryoyu tek başına yazarken coştukça coştı. Parmaklardan ve kızaran kalplerden gelen haberlerin kesildiği o meşum karanlıkta, ona haber gönderebilecek tek sinyalin peşine düşecek kadar saçmalamayı da başardı: WhatsApp'ta şu an çevrimiçi mi yoksa çevrimdışı mı? Bu basit merak bile bir süre

sonra, kendi anlamlarını türetmeye ve gittikçe dallanan bir patolojiye dönüşmeye başladı. Çevrimiçinin anlamı, "kimle konuşuyor acaba?" dan, "kesin onunla konuşuyor" a; çevrimdışının anlamı ise, "oh şu an onunla konuşmuyor" dan, "lan galiba şu an sevişiyorlar" a kadar ilerledi. Gizem'in WhatsApp profilini açıp elleri başının iki yanında dakikalarca ekrana bakıyordu. Sonunda, Gizem'in doğum günü olan 25 Eylül günü kısa bir kutlama mesajı atmanın zararsız bir çıkış olduğuna karar verdi. "Gizem doğum günün kutlu olsun..." yazarak derhal çıkış yaptı. Çevrimiçi beklemenin acizliğinden basit bir mesaj atıp çıkarak gündelik hayata devam ediyor görünmek çok daha şık durur. Hatta cevap geldiğinde derhal açmayıp, "bizim de bir hayatımız var be Gizem" mesajı vermek en iyisidir.

Fakat ne yazık ki takip hastalığına yakalanmışların başparmakları beyinden bağımsız hareket edebilen birer rezillik mührüdür. Sabredemeyip WhatsApp ikonuna bastığı anda mesajını okumuş ve çevrimiçi bekleyen Gizem'le karşılaştı Ertan. Hareket etmeyen iki çevrimiçi! Gergin sırtlarıyla ilk hamleyi bekleyen iki yırtıcı hayvan! Savaş alanında bir anda burun buruna gelen teçhizatsız iki asker! Hareket etmeyen iki çevrimiçinden çıkan enerji fosil yakıtlara alternatif olabilecek kadar güçlüdür. Gizem belki başka biriyle konuşuyor ama böyle düşünmüyor Ertan Tufan. "Gördü ama yazmak istemiyor."

Gergin bekleyiş sürüyor. Belki de Whatssapp şirketi bu tür durumlar için tıklardan birini gri birini mavi yapabilir. "Yazıyor..." un yanı sıra "ekrana bakıyor..." da hoş bir seçenek. (Hikayeden bağımsız, erkek WhatsApp asımları için, "yazıyor; diğer eliyle de çekiyor..." geldi aklıma, özür dilerim.) Yaklaşık otuz saniye sonra "Gizem" ismi "çevrimiçi" kelimesini ezer gibi aşağı iniyor. Ve ne acıdır ki Gizem o gün bir daha hiç çevrimiçi olmuyor. Güzeller güzeli Gizem o gün ne yapıyor? Ertan Tufan'ın aklındaki -sosyoloji, psikoloji, antropoloji bilimlerinin henüz kendisine yardım edemediği- dev soru bu. Ertesi sabah dayanamayıp soruyor: "Napiyosun..." Fakat ne yazık ki Ertan Tufan'ın bu ölümcül sorusu tek ve gri bir tikte asılı kalıyor.

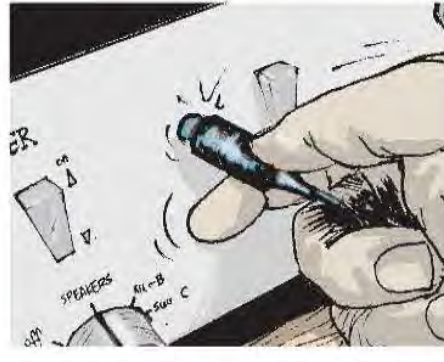
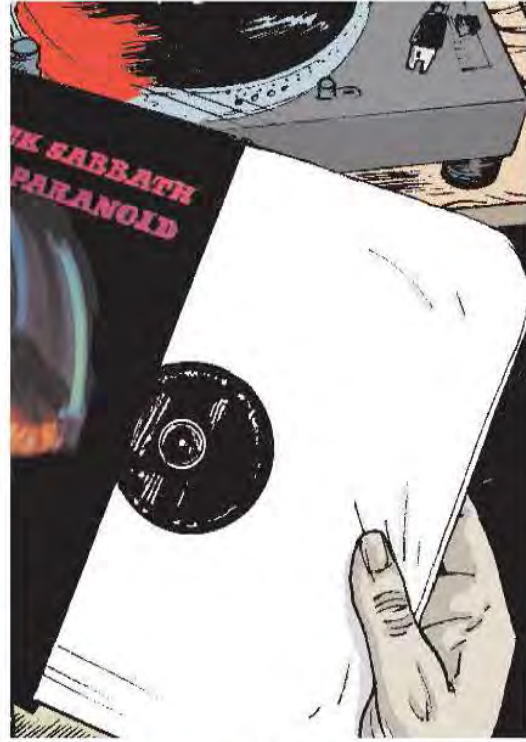

DENİZ ENSARİ 2019

NEREDEN BİR YILDIR BİRLİKTE OLDUĞU KIZ ARKADAŞINDAN AYRILAN SAVAŞ İÇİN O GECE KOLAY GEÇMEDİ...İYİ KÖTÜ,KIRK YILLIK HAYATINDA YAŞADIĞI EN UZUN İLİŞKİYİ SONUÇTA,NEREYE BASTIĞINI TAM HESAPLAYAMAYAN AYAKLARI ONU EVE GÖTÜRÜRKEN AĞLAMIS BİLE OLABİLİRDİ. HATTA YOLDA ÇOK ZORDU ÇOK...

BİRİNCİ BÖLÜM:

Kuyruklu yıldızın gecesi

KUYRUKLUYILDIZIN GECE'SİN DEN KISA BİR SÜRE SONRA BÜTÜN ROCK MÜZİSYENLERİ NİN İÇİNİ TUHAF Bİ İSTEK, SİZLİK KAPLADI, HİÇ BİRİ (AMA HİÇ BİRİ) KENDİLERİ İÇİN ANLAMLI KALMAYAN BU MÜZİK TÜRÜNÜ ARTIK YAPMAK İSTEMEDİLER.

DİNLEYİCİLERİ DE GİTİMİŞTİ ZATEN, DÜNYADA HERKES (AMA HERKES) BU NE (DÜĞÜ BELİRSİZ GÜRÜLTÜYE ANIN, DA SIRTLARINI DÖNDÜLER... GURUPLAR DAĞILDI, BİR DOLU MÜZİSYEN İŞSİZ KALDI...

ESKİNİN ÜZETKEN HEAVY METAL VE ROCK GURUPLARI TARZLARINI DEĞİŞTİRİP MÜZİK YAPMAYA DEVAM ET TİLER, BÜTÜN TABULAR VIKILMIŞ, YEPYENİ BİR KAPİ ARALANMIŞTI...

IGGY POP'UN "THUG FOR LIFE" ADLI RAP ALBÜMÜ KISA BİR SÜRE İÇİNDE ON MİLYON DANIŞTIRAK BÜTÜN GRAMMY ÖDÜLLERİNİ SİLP SÜPÜRÜMÜŞ, SLAYER'IN "SHAKE IT" İSMİ TECH TRANCE ALBÜMÜ LİSTELERİ ALT ÜST ETMİŞTİ, ÇİKOYA SÖSUNA BANDIRILMIŞ ALBÜMLER PEŞ PEŞE PATLIYORDU...

TÜRÜN DUA YENİLERİ AÇISINDAN, ÜLKEMİZDE DE DURUM PEK FARKLI DEĞİLDİ... PENTAGRAM'IN "ROCKÇILAR DIŞARI" VE "HAYDİ BEYBİLER ELLER HAVAYA" ALBÜMLERİ ÇOK SES GETİRMİŞ, HADİSE İLE BİRLİKTE SÖYLEDİKLERİ, EROL BÜYÜKBURÇ'UN "BİR BASKA SEVGİLİ" SEVEMEM "COVERİ YEDİDEN YETMİŞE HERKESİN DİLİNE YERLEŞMİŞTİ. NIKKI WILD İÇİN KABİNİNDEN, "SWİT BEE CHILD O'MINE" EŞLİĞİNDE ATEŞ PUSKÜRTTÜĞÜ GÜNLER ÇOKTAN GERİDE KALMIŞ "ATESİNİ YOLLA BANA" YLA DİNLEYİCİSİNİ KÖPÜĞE BOĞMAYA BAŞLAMIŞTİ. ZAMANIN DİNAMİKLERİNE UYUM SAĞLAYAMAYAN ÇAĞLAN TEKİL İSE "NOLUYO MİNA KOYAM YA?" DİVEREK ALAĞATI'DA DONDURMACI DÜKKANİ AÇTI...

KISACASI ROCK'N ROLL, TARİHİN TOZLU SAYFALARINDA ÇOKTAN YERİNİ ALMIŞTI ARTIK...

Devam edecek

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Yaz geçti/ İçeriye aldık/ Masayı sandalyeyi”
Necati Cumalı

“SERGEY”

Eylül sonu plajı. Orada burada tek tük birkaç kişi. Dağların ucuna değdi degecek güneşin artık iyice bakıra çalan sarı ışıkları. Upuzun gölgeler. (Çakıl taşlarının bile birbirlerinin üzerine düşen gölgeleri var) Rüzgâr da şiddetleniyor. Şemsiyelerin etekleri pır pır pır çırpınıyor. Cankurtaran genç o cami minberine benzeyen merdivenli tahta kulesinden inmiş üzerine oltalar saplı mantarları dalgalara salarak balık tutmaya çalışıyor. (demek artık deniz ufaktan plaj'lığını yitirmeye; sadece “deniz” olmaya ...) Sapsarı (saman sarısı) kafalı Rus bebek kocaman dalgalar geldikçe kahkahalar atıyor. (her bir dalgaya üç kahkaha) “Sergey” diye sesleniyor annesi (bir Rus ismi duyduğumda denizin içinde olduğum halde bile zihnim otomatikman lapa lapa karlı/kaynayan semaverli falan bir Rus romanının büyük salonuna sığıyor çok kısa bir an--Sergey Yesenin'e de; o gencecik yaşında (30) bileğinden akan kendi kanını mürekkep ederek yazdığı son şiiri bırakıp intihar eden içli, dokunaklı, çocuk bakışlı büyük lirik şair; ona da--) Sergey, artık belirgin biçimde soğumaya yüz tutmuş sudan “müşteki” değil. (ben üşüyorum) Keyfi yerinde. (belki saunalarından koşa koşa çıkıp da kalın buzları yeni kırılmış sulara atlayan o adamlardan birinin bebekliği) Ruslar; güzel, zarif, utangaç, ölçülü içine kapanık ve sessiz. Vakur...

O videolarda gördüğümüz “Böyle şeyler ancak Rusya'da olur” gibisinden başlıklı “galeriler”) çılgın, fevri, ne yapacakları belli olmaz, deli dolu insanlar kim? Bunlar “sapsarı” saçlı sahici/gerçek Doğulu'lar. Sanki bizden daha doğu'lu. (belki; “sanki” fazla) “İçer dönüklük Doğu'nun “stili”dir, tıpkı dışa dönüklüğün Batı'nın “stili” olduğu gibi...” diye yazmıştı Jung, “...Ne var ki, içe dönüklük Batı'da anormal, hastalıklı ya da mutlaka «düzeltmesi» gereken bir şey olarak görülür. Doğu'da ise dışa dönüklük arzu yanılması ve açgözlülük ifadesi olarak aşağılanır.” Öyle demişti hazret. Doğru söylüyor ; onların bu halleri/”stil”leri hoşuma gidiyor. (--“düzeltmesinler” sakın, böyle kalsın--Japonların, Çinlilerin halleri hakeza--“dışa dönüklük”? onu aşağılıyor muyum? Bir “doğulu” olarak. Görünürde; hayır gibi--daha derini psikanaliz gerektirir--bak açık kapı bıraktım, hayret--)

Necati Cumalı 1921-2001

Tramvaylarda da (--Konyaaltı'na giden tramvaylar--neredeyse hepsi onlarla dolu, tek tük Türk) gerektiğinde fısıltıyla konuşuyorlar. (genellikle suskunlar--çocuklar bile ne ağlıyor, ne mızımlanıyor--neredeyse sürrealist denilebilir--aşırı “Apollonian” bir hava--)

Abartılı bronz yaşlı amca (bizden;Türk)kalkıp şemsiyesini (taşa saplı Eskalibur'u çıkartır gibi, biraz da zorlanarak) çakıllardan çıkartıp dürmeye başlıyor. Demek saat 6 ya çeyrek var.

(her gün aynı yerde oluyor geldiğimde, ama tam aynı noktada-- tam aynı saatte de kalkıyor, suyun içinde hep ona bakıyorum--belki bir emekli subay--6. 30 tramvayına yetişiyoruz ikimiz de, beklerken şöyle bir kısa bakışıyoruz--o da benim için: “bu adam da her gün aynı saatte çıkıyor denizden; belki bir emekli subay” falan diyor mudur?Dakikliğime) Çıkmam lazım denizden. Neyse bitti. Şükür. İsterse dünyanın en, en zevkli şeyi olsun böyle iş/mecburiyet haline falan gelince (yazar kolunu kırmıştır, yüzmesi gerekmektedir--ilk

defa dergi alanlar; size--) her şey aşırı sıkıcı bir hale gelebiliyor. (porno yıldızlarının dramı) Gelebiliyormuş. Giyinip giderken, neredeyse bomboş plajda yattığı

yerden kolunu kaldırmış durmadan kendi yatışını çeken o genç. Epey uzaklaştıktan sonra dönüp bakıyorum; o kol hala yukarıda.

Yazıyı Sergey Yesenin'in kendini anlattığı; kendisi hakkında “yoldan geçenlere

durmadan gülümseyen/ bir sokak serserisiyim o kadar” dediği o ünlü şiirden bir parça ile bitireyim: “sabahtan akşama kadar gezinmekteyim/ Moskova yollarında muzip ve mağrur;/ insan sevmeyen başıboş köpekler/ ayak seslerimi iştirir iştirmez durur./ kardeşçe başını eğip selamlar beni/ karşılaştığım her uyuz beygir,/ gönül yoldaşımı tüm hayvanların./ hastadır: bir şiir yazarım iyileşir”

Sergey; (adını her andığımda burnumu sızlatan) o devasa yürekli, mutsuz, sarhoş, ölü çocuk...

Nur içinde yatsın...

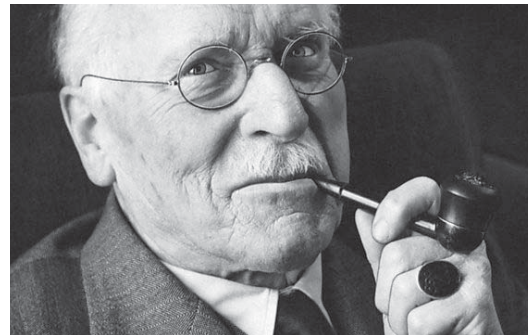
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler

Sergey Yesenin 1895-1925

Vasily Surikov'un bir tablosu 1848-1916

Carl Gustav Jung 1875-1961

diliyorum... (plajdaki adaşı; Sergey bebeğin de analı babalı büyümesini temenni ediyorum... Kahkahaları hiç eksilmesin...)

BİR ZAMANLAR ASKERDİK (Sarıyol er. eğitimi alay.)

ÖZER AYDOĞAN

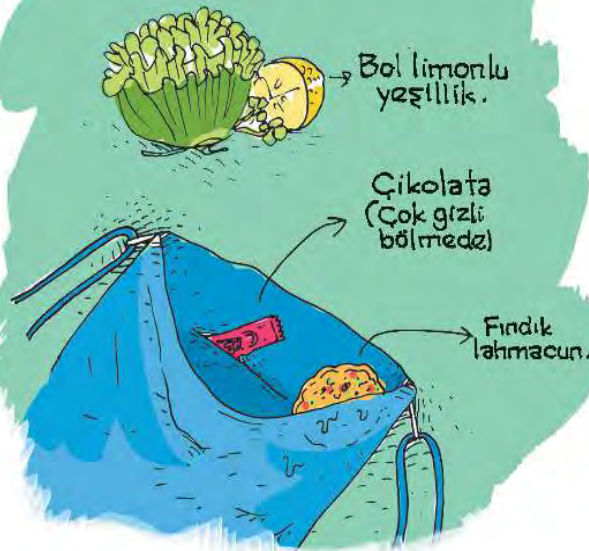
ADAMLAR

ANTI KLİŞE TİMİ

gizcegiz@icloud.com

CANAN KARATAY'IN ÇANTASI.

BARBAROS ALTUĞ

STARBUCKS KEDİSİ

KIVANÇ TATLITUĞ'UN CÜZDANI...

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Eylül 2019 | Sayı: 630

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL: 0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En felmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

MERAL BAKKALA GELİR VE MAKSUT'TAN ÖZÜR DİLER.
ANİDEN TANSİYONU DÜŞÜNCE MAKSUT ONU BAKKALIN ARKASINDAKİ
ZULA BÖLMEME, YATAGINA GÖTÜRÜR UZANIP DİNLENMESİ İÇİN

